

Luku 5 Pimeän ajan haamut Joakim havahtuu sohvalta houreisena. Rikkoutunut viinilasi lepää lattialla. Minun vanhempani ovat kuolleet. Dusk on syypää. Prinssi tuntee huoneen lämpötilan laskeneen. Kylmyys tuntuu kivuliaalta hänen ruumiissaan. Se kolottaa hänen paljaiden jalkojensa ja käsiensä luita. Minäkin kuolen kohta. Pian ne oliot hyökkäävät kotiini ja tuhoavat minut. Ne aikovat tappaa minut. Dusk ei pelkää pimeän ajan haamuja. Hän pelkää avaruusolioita enemmän, kun kummituksia. Koko ikänsä hän on katsellut varjoja. Hän on tottunut haamujen ja pahojen henkien läsnäoloon. Hän tajuaa ne vihollisikseen. Haamut ovat näkymättömiä. Avaruusoliot ovat konkreettisia hirviöitä. Joakim hytisee kylmyydestä. Hän kietoutuu peittoon, joka on hänen allansa. Ei edes villakangas peitto riitä lämmittämään häntä tarpeeksi. Hän tuntee pakkasen purevan varpaitaan ja nenänpäättään. Kylmyys on merkki demoneiden saapumisesta hänen luokseen. Kaikki tuholaiset ovat koukussa häneen. Prinsessa Andromeda nukkuu vuoteessaan. Prinssi näkee yhtäkkiä näyn rakkaansa kasvoista. Andromeda kutsuu häntä tulemaan luokseen. Prinssi seuraa kutsua, joka lämmittää hänen sydäntään. Hän siirtyy oitis yläkertaan, Andromedan huoneeseen. Joakim tuntee varjojen seuraavan hänen perässään. Ne raahautuvat hänen jäljessään, mihin tahansa hän kulkee elämässään. Haamut eivät jätä häntä milloinkaan. Ne rakastavat hänen kurjuuttaan ja takertuvat häneen. Joakim seisoo Andromedan oven takana. Hän ei uskalla koputtaa siihen. Hän ei tahdo herättää Andromedaa. Varovaisesti, hän koittaa huoneen oven kahvaa. Ovi avautuu. Prinsessa nukkuu sikeästi peiton alla. Joakim huokaisee helpotuksesta. Hän hiipii prinsessan viereen. Parisänkyyn he mahtuvat hyvin kummatkin. Prinssi kietoo käsivarret prinsessan hennon ruumiin ympärille. Herättämättä prinsessaa, hän hyväilee suullaan tytön hiuksia. Huoneen ovi paiskautuu kiinni itsestään. Joakim hätkähtää. Hän säikähtää ääntä. Sen jälkeen hän koittaa nukahtaa. Yöllä he molemmat näkevät painajaisia. Unissa, he kuolevat. He näkevät tulevaisuudenkin. Joakim säikähtää, kun Andromeda putoaa kuiluun keskellä olohuonetta. Prinssi herää kauhusta kankeana. Löydettyään prinsessan elävänä vierestään, hän rauhoittuu. Herättyään, he keskustelevat uniensa sisällöstä. Andromeda sanoo: "Viime yönä minä näin unta siitä, että minä kuolin. Linnassa sattui maanjäristys. Minä putosin valtavaan kuiluun keskellä olohuonetta." "Kauhukseni minun täytyy myöntää, että näin samanlaisen unen." Joakim paljastaa. Prinsessa hymyilee. Hän ei halua uskoa Joakimin puhuvan muuta, kun palturia. Joakim osaa pilailla tahtoessaan. Prinsessa kampaa hiuksensa. Hän asettuu peilipöydän ääreen istumaan. Joakim seisoo hänen takanaan. Prinssi avustaa häntä laittamaan ametisti riipuksen prinsessan kaulaan. Andromeda kiittää häntä avun annosta. Hän hyväilee riipuksen kiveä kevyesti etusormellaan. Prinssi Joakim sanoo: "Tuo riipus pitää sinut turvassa onnettomuuksilta. Muista kantaa sitä kaulassasi aina." "Niin se tekeekin. Minäkin uskon isoäidin siunauksen välittyvän kiven kautta elämäni." Andromeda toteaa huojentuneena. Prinsessa kääntyy kohti prinssiä. Hän nousee seisomaan. He suutelevat silmät suljettuina. Avattuaan silmänsä, Joakim huomaa katossa liikkuvan useita varjoja. Haamut saartavat heitä joka puolella.